

Pomenește-mă, Doamne, când vei veni întru Împărăția Ta (Luca 23, 42). Amin.

Sursa: cuvantul-ortodox.ro

SFÂNTUL NECTARIE DE EGHINA

1846 – 1920

DOAMNE, FACĂ-SE VOIA TA!

Lăsați toate grijile pe seama lui Dumnezeu, căci Acela lucrează pentru voi. Să nu deveniți mici la suflet și să nu vă tulburați! Cel Care cercetează cutele cele mai adânci ale sufletelor omenesti cunoaște și poftele voastre și are puterea să vă scape de ele. Voi să cereți de la Dumnezeu și să nu vă pierdeți

curajul vostru! Să nu bănuți că rugăciunile voastre nu sunt auzite.

Dumnezeu împlinește dorințele voastre în modul în care voi nu știți. Deci, liniștiți-vă și chemați-L pe Dumnezeu. Rugăciunile și implorările voastre nu vă duc la desăvârșire ele însele. La desăvârșire conduce Domnul, Care vine și Se sălășluiește înlăuntrul nostru, când împlinim poruncile Lui. Și una dintre primele porunci este să se plinească în viața noastră nu voia proprie, ci voia lui Dumnezeu. Și să se facă tocmai așa cum se împlinește în Cer de către îngeri. Astfel, vom putea și noi să spunem: *Doamne, nu așa cum vreau eu, ci cum vrei Tu. Facă-se voia Ta, precum în Cer și pe pământ.* Deci, fără Hristos înlăuntrul nostru, rugăciunile și cererile ne duc la înșelăciune.

Sursa: Glasul Sfinților Părinți, Ed. Egumenița

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 7 noiembrie	18:00	Vecernia și Litia
Marți 8 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri
Miercuri 9 noiembrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfântul Ierarh Nectarie de la Eghina
Sâmbătă 12 noiembrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 13 noiembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie

Pentru versiunea extinsă a buletinului, abonați-vă pe site-ul sfantul-ilie.ro.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Aici, în această viață, Dumnezeu nu a fericit pe cei ce râd ci pe cei ce plâng. Nu a fericit cărarea lată ci pe cea îngustă și cu necazuri. Nu a fericit odihna trupească ci pe cei prizoniți, pe cei ce plâng.” – Sfântul Eferm Katunakiotol

Nr. 461 / 6 noiembrie 2022

PĂRINTELE
AUGUSTIN DE FLORINA

1907 – 2000

CE ESTE CREDINȚA?

Sunt unele lucruri, frații mei, pe care le simțim, dar nu putem să le exprimăm. Simți, de pildă, că există aer, vezi că el clatină frunzele; dar cine a văzut aerul? Simți electricitatea, atingi o sârmă și te scutură, dar foarte bine nici știința nu poate să explice ce este electricitatea. Stai pe pământ și simți cutremurul, dar cauzele cele mai profunde ale cutremurului n-a putut nimeni să le identifice. Lumea aceasta are taine. Una din marile taine este și credința. Ce este credința? Este curent, aer, electricitate, cutremur? Este ceva mult superior.

Ce este credința! Dacă vrei să simți credința, ascultă ce spune Biserica noastră la Heruvic: *Toată grija cea lumească să o lepădăm....* Vrei să simți ce este credința? Izgonește din mintea ta orice gând pământesc. Din mintea ta fă-ți aripi și zboară. Zboară dincolo de lună,

dincolo de soare, dincolo de stele, dincolo de galaxii. Dar oricât vei zbura, undeva te vei opri. Acolo deci unde se opresc rachetele, astronomia, știința, logica, acolo, atunci, este nevoie de altfel de aripi – aripile credinței. Credința vine și te ia și te înalță sus, foarte sus, și acolo auzi: *Osana întru cei de sus...*, ascuți cântările îngerilor și ale arhanghelilor; vezi un tron deasupra căruia șade însuși Dumnezeu. Aceasta este credința, îți arată lucruri, pe care nici cu ochiul, nici cu microscopul, nici cu alte mijloace științifice nu poți să le vezi.

Prin credință omul își dă seama că în afară de această lume materială există și o altă lume, nu sensibilă, ci suprafirească, nevăzută, duhovnicească, o lume superioară, lumea duhurilor netrupești și nemuritoare. Își dă seama că există Dumnezeu, *Creatorul celor văzute și celor nevăzute*.

Prin credință omul simte și că există un Părinte iubitor. O vrăbiuță – zice Evanghelia – o furnică, o frunză din copac nu cade jos pe pământ fără voia Sa. *La voi însă și perii capului toți sunt numărați* (Matei 10, 29-30). Ce vrea să spună asta? Toate detaliile vieții noastre Domnul le cunoaște.

Prin credință acceptăm că Dumnezeu este un soare, o *Dumnezeire în trei Sori*: Tatăl, Fiul și Sfântul Duh... *Slavă sfintei și celei de-o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi... Binecuvântată este Împărăția Tatălui și a Fiului și a*

Sfântului Duh.... Ce măreții sunt acestea!

Prin credință, de asemenea, mărturisim că a doua Persoană a Sfintei Treimi, Domnul nostru Iisus Hristos, s-a coborât din cer aici, pe pământ. Nu doar ca om, ci ca Dumnezeu-Om. S-a botezat în Iordan, a fost străpuns de spini, de piroane și de răutatea lumii.

Prin credință mărturisim că pe Golgota s-a jertfit Fiul Fecioarei și Și-a vărsat Neprihănitul Său Sânge și acest Sânge a devenit baie în care se curățește și cel mai păcătos suflet. *Sângele lui Iisus Hristos... ne curățește pe noi de tot păcatul* (I Ioan 1, 7).

În sfârșit, prin credință mărturisim că Hristos a înviat întru slavă, S-a înălțat la ceruri și că va veni iarăși într-o zi *să judece viii și morții*.

Acestea sunt temeliile, rădăcinile sfintei noastre credințe. Este suficient însă doar să credem? Nu, ci cuvântul „cred” să-l arătăm continuu în viață, să-l traducem prin fapte de iubire.

Crezi în Sfânta Treime? O spui cu gura. Prin viața ta însă arăți că adori alte zeități *ale veacului acestuia*, care sunt profitul, mammona, plăcerile, idolii lumii, însuși satana (II Corinteni 4, 4).

Crezi în purtarea de grijă a lui Dumnezeu față de toate? De ce deci te întristezi? De ce deznădăduiești? De ce te temi? Dumnezeu, care hrănește păsările, te va hrăni și pe tine. *Bogații au sărăcit și au flămânzit, iar cei ce-L caută pe Domnul nu se vor lipsi de tot binele*

(Psalmul 33, 11). Crezi că Hristos a înviat din morți și a biruit moartea? Atunci de ce te întristezi și plângi? De ce faci ca și închinătorii la idoli *care nu au nădejdea* Învierii? (I Tesaloniceni 4, 13).

Crezi că Dumnezeu este iubire? Atunci tu de ce ții mânie și ură? Crezi că Dumnezeu iartă pe cel păcătos? Așadar, de ce și tu nu ierți pe vecinul sau pe fratele tău? Crezi că Hristos este deasupra tuturor? Atunci de ce Îl disprețuiești, de ce Îl înjuri?

Din păcate, nu există credință lucrătoare. [...]

Iubiții mei! În acești ani blestemați în care trăim, în care diavolul și-a pus toate puterile ca să dezrădăcineze din inimi credința, să fim cu multă luare aminte.

Pentru ca omul să se mântuiască are nevoie de credință. Credința în Dumnezeu, credința în Hristos, credința în cele pe care le învață Biserica noastră. Dar nu suntem ca protestanții. Nu. Aceștia strigă doar „credință”. Noi, ortodocșii, spunem: Credem, dar lângă credință avem și faptele iubirii. *Credință lucrătoare prin iubire* (Galateni 5, 6). Nu suntem nici protestanți, nici catolici, și nici iehoviști, nici masoni, nici ateii. Noi spunem că credința mântuiește. Care credință însă? Credința care este dublată de fapte (vezi Iacov 2, 14-26). Un copac îl cunoști după fruct; lămâiul se cunoaște după lămâie, mărul – după mere; și creștinul se va arăta din faptele lui. Iar puiul de pasăre, pentru a zbura, trebuie să aibă puternice ambele lui aripioare.

Dacă vânătorul îi lovește o aripioară, sărmanul pui cade jos. Cu o aripioară încearcă, se lovește jos de pământ, dar nu poate să zboare. Așa face și diavolul, ne lovește cu gloanțele lui când într-o aripă, când în alta, când în credință, când în fapte, când în Ortodoxie, și nu putem să zburăm la cele cerești. Să luăm aminte să avem credință ortodoxă și fapte de virtute.

Vine ceasul – aproape este – în care va cădea ciurul deasupra pământului. Toate câte le zice Apocalipsa se vor împlini. Ne va cerne diavolul ca pe ucenicii lui Hristos în noaptea Marii Joi. Spuneau: *Noi vom fi alături de Tine*. Și Hristos i-a spus lui Petru: În seara aceasta diavolul vă va cerne. *Iată satana a cerut să vă cearnă ca pe grâu...* (Luca 22, 31). Cu site mici ne-a cernut până astăzi; dar va veni sita cea mai mare. Și atunci, frații mei, din miile de creștini, ascultați? – Aceste lucruri le spun cărțile lui Dumnezeu, Biblia (vezi Matei 7, 14; 22, 14; Luca 12, 32; 13, 23; 18, 8; Apocalipsa 3, 11; 16, 9-11, 21) – Din miile de creștini dacă va rămâne unul credincios lui Hristos! 999 nu vor mai crede în nimic. Vor blasfemia, vor face ca și câinii turbați care nu-și mai recunosc stăpânul.

Dar noi, și unul dacă am rămâne, să rămână. Și unul dacă rămâi în societate, să rămâi. Unul va birui, cel care crede în Hristos. Și să ne învrednicească Dumnezeu să murim cu credința ortodoxă și cu fapte de pocăință. Și când va veni cel din urmă ceas al vieții noastre, să spunem: